

Zakaj sploh pišem o tej razmeroma manj znani osebnosti. Zato, ker je bil ta kralj iz grške mitologije prvi, s katerim sem se srečal pri pisanju mitov še za otroke pred kakšnimi 30.-timi leti, in sicer v mitološki zgodbi *Veliki in Mali medved* (gl. tudi mojo knjižico s tem naslovom iz leta 1990).

O tem kralju sem takrat vedel bore malo. Zdaj vem bistveno več, celo neverjetnih reči. Nekaj tega sem vtikal v ta spis.

Likaon

Likaon¹ je bil grški mitološki kralj Arkadije, sin Pelazga in okeanide (vodne boginje) Melibeje ali pa oreade (gorske vile, planinske nimfe) Kilene. Z več ženami je ime dve hčerki, Di(j)o in Kalisto, in kar 50 sinov, ki so osnovali številna mesta na Pelopolnezu.

Zeus spremeni Likaona v volka.

Likaona prikazujejo zelo različno. Po starih pripovedih je pobožen in moder kralj. Osnoval naj bi mesto Likosura, po nekih ocenah najstarejše mesto v Grčiji. Na hribu Likeja je ustanovil kult Zevsa Likejskega, na planini Kileni pa je sezidal Hermesovo svetišče.

Na prestolu ga je nasledil najstarejši sin, Niktim. Ta naj bi Zevsu nekega dne, ko je prišel na obisk, za jed postregel kuhanega novorojenčka. Zaradi te skrajne nesramnosti naj bi ga Zeus spremenil v volka. Pravijo, da je Zeus prišel v goste k Likaonu in ob tej priliki zapeljal njegovo hčerko, nimfo Kalisto. Iz te ljubezenske zveze se je rodil Arkad, svojevrstni junak Arkadije (nastopa v mitu *Veliki in Mali medved*).

---

¹ Likaon ima v grški mitologiji ime več osebnosti, med njimi: Likaon, Priamov sin, princ Troje; Likaon, sin Pelazga; Likaon, sin Eze, enega prvih kraljev na Peloponezu in še tri.

Tudi Arkad naj bi se odločil, da preskusi božanstvo Zevsa tako, da mu je ponudil človeško meso, pomešano z drugimi vrstami mesa. Ko je Zevs to takoj ugotovil, je s studom odrinil ponujeno jed in z gromom in bliskom pobil vse Likaonove sinove, Likaona pa spremenil v volka. O tem, za jed ponujenemu človeškem mesu, je veliko različic.

Eni pripovedujejo, da je več Likaonovih sinov postreglo Zevsu kuhano meso ubitega dečka, ker so se hoteli prepričati, ali je bog Zevs zares obiskal njihovega očeta, ali ne. In Zevs jih je vse kaznoval s smrtjo. Drugi pa pripovedujejo, da je Zevs prišel v Likaonovo hišo preoblečen v siromašnega berača, da se prepriča v domačinovo pobožnost. Likaon ga je ljubeznivo sprejel. Vendar pa je naredil napako, ko je beraču za jed postregel z mesom nekega dečka skupaj z mesnimi kosi živali iz žrtvenika. In je Zevs usmrtil njega in vse njegove sinove, razen Niktima, ki ga je v zadnjem hipu rešila boginja Gaja.

Arkadski prestol je torej zasedel Niktim. V času njegovega vladanja je prišlo do vesoljnega potopa, in to med drugim tudi kot kazen za zločine Likaonovih sinov. Spet pripovedujejo, da je bil Likaon navaden divjak. Ljudem naj bi se posmehoval, ker verujejo v boga Zevsa. Menda je Zevsa celo nameraval ubiti, ko mu je prišel na obisk. Po eni različici naj bi Likaon ubil svojega sina, Niktima, da bi Zevsu postregel s človeškim mesom. Zaradi tega naj bil bil kaznovan in spremenjen v volka. Po drugi različici je Likaon spremenjen v volka zato, ker je na žrtvenik Zevsu Likejskemu prinesel in žrtvoval človeškega novorojenčka. Itn.

Mit o Likaonu je nastal v povezavi s prinašanjem človeških žrtev Zevsu Likejskemu. Ljudje so verovali, da tisti, ki okusi človeško meso, postane volk. Ko pa bi bil volk in bi se vzdržal človeškega mesa, so pravili, da bi po desetih letih iz volka spet postal človek. Toda čim bi človeško meso ponovno samo pokusil, bi za vedno ostal zver.

Ja, najrazličnejše zgodbe najdemo v grški mitologiji. Te so prav neprijetne. Vendar je dobro, da tudi za kakšno takšno veste.